№ 88. Poniedziałek 18. Kwietnia 1859. Rok wydania 49.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

W gminie włości Grzybowice, w obwodzie Lwowskim założono nową szkołe trywialną, a na utrzymanie nauczyciela przy niej, przeznaczono następujące składki:

I. Gmina Grzybowice przeznaczyła roczną składke sto ośmdziesiąt dziewięć (189) złotych waluty austryackiej w golówce po wieczne czasy.

II. Gr. kat. proboszcz, miejscowy ix. Szymon Witrykus przez czas swego probostwa w Grzybowicach roczną składkę pięć złotych 25 centów w. a. w gotówce.

Oprócz tego zobowiązała się gmina zakupiony pod nr. 190 budynek, przeznaczony na szkołe i pomieszkanie nauczyciela przyrządzić do tego zamiaru własnym kosztem i utrzymywać go nadal w dobrym stanie. Na opędzenie opalania szkoły obowiązała się następnie płacić nauczycielowi corocznie kwotę dwadzieścia i jeden (21) złotych w. a. z tym warunkiem, ażeby się sam postarał o zakupienie potrzebnego paliwa, a gmina ma je zwieźć i porąbać. Nakoniec podjęła się gmina własnym kosztem załatwiać czyszczenie i posługe przy szkole.

Okazaną temi składkami pożyteczną dążność ku rozszerzeniu elementarnej nauki ludu, podaje niniejszem c. k. Namiestnictwo z uznaniem do wiadomości publicznej. Lwów, 11. kwietnia 1859.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Wiadomości bieżące.)

Wiedeń, 15. kwietnia. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 30. marca b. r. JE. Namiestnika we Lwowie, hrabię *Gołuchowskiego*, mianować protektorem Galicyjskiego towarzystwa agronomicznego.

— Znany serbski dyplomata Garaszanin przybył tu z Belgradu.

— Książę Michał Obrenowicz odjeżdża dziś do Paryża.

Anglia.

(Mianowanie Rawlisona. - Posiedzenie z 11. kwietnia. — Zwłoki w zwołaniu nowego parlamentu. — Wiadomości bieżące.

Londyn, 12. kwietnia. Sir Henry Rawlinson, który jak już wiadomo, objąć ma na miejsce p. Murraya posadę posła w Teheranie, był dawniej jednym z wyższych urzędników w wschodnich Indyach, a wkońcu członkiem indyjskiej rady i słynie także na kontynencie nietylko jako wielki znawca Oryentu ale oraz oryentalnych języków, obyczajów i historyi.

— Na posiedzeniu *izby wyższej* oznajmił izbie lord Hardwicke, że w piątek mówić będzie lord Malmesbury o sprawach zagranicznych.

— Na posiedzeniu *izby niższej* zapytuje lord Palmerston kanclerza skarbu, czy zdecydował się już co do dnia, w którym uczynić ma swe zapowiedziane oznajmienia względem zagranicznych stosunków, oraz czy ministeryum postanowiło już coś więcej niż w upłynionym tygodniu, t. j. w jakim czasie właściwie nastąpi rozwiązanie parlamentu, czy to stanie się równocześnie z prorogacyą albo w dzień później, albo nareszcie czy między propozycyą a rozwiązaniem upłynie może czas dłuższy. P. Disraeli odpowiedział, że oświadczenia co do stanu zagranicznych spraw zamierza uczynić w przyszły piątek. Co zaś do rozwiązania parlamentu, nie było nigdy w zamiarze zostawiać między prorogacyą a rozwiązaniem czasu „dłuższego.“ Sądzi, że prorogacya nastąpi na przyszły wtorek, a rozwiązanie, nie nastąpi wprawdzie tego samego dnia, ale zawsze tak wcześnie, jak tylko w wypadku tego rodzaju być może. Sir G. Grey upatruje w tem bardzo zagadkową odpowiedź i spodziewał się usłyszeć coś wyraźniejszego, a przynajmniej przez wzgląd na obecność członków. Nota p. Disraeli: Rozwiązanie nastąpi, jak tylko rząd będzie to uważał za stosowne, zapewnie jeszcze w wielkim tygodniu, stanowczo jednak nie może odpowiedzieć na to pytanie.

— Zamknięcie parlamentu nastąpi dnia 19. Jeżeli rozwiązanie odbędzie się tego samego dnia albo nazajutrz, nowy parlament może się zebrać znowu w pięciu tygodni, ten przypadek zaszedł w roku 1857, przy ostatniem rozwiązaniu parlamentu za lorda Palmerstona, a według aktu lorda Broughama może nowy parlament zebrać się już 35go dnia po rozwiązaniu poprzedzającego. Ponieważ ferye Świąt wielkanocnych zabierają zwykle 10 do 14 dni, więc cała różnica wynosiłaby trzy tygodnie, a zatem zamiast na początku maja mogłyby sesye z końcem maja się zacząć. Ażeby zapobiedz stratom jakie dla naszego handlu wynikają z rozwiązania parlamentu, kazała Królowa wyprawić Extra-Drawing room i wielki bal, który dostojnych gości dłużej zatrzyma w mieście, niż zwykle. Ważna jest, rzucić wzrok na podobne wypadki w naszem życiu parlamentowem. Od roku 1830 zaszły trzy rozwiązania parlamentu w podobnych okolicznościach, to jest, w których ministeryum na wotum izby odwoływało się do kraju. Najprzód w roku 1831 względem bilu reformy, gdy z 590 członków głosowało 299 przeciw a 291 za rządem, azatem większością ośmiu głosów. Już we trzy dni potem, dnia 22. odroczono parlament, a 23. kwietnia rozwiązano. Nowy parlament zwołano na dniu 14. czerwca czyli w 52 dni po rozwiązaniu. Drugi wypadek był roku 1841 dnia 4. czerwca, w którym rząd względem budżetu został pokonany większością jednego głosu, bo z 623 członków głosowało 312 przeciw, a 311 za rządem. Po wotowaniu potrzebnych bilów pieniężnych odroczono parlament 22. czerwca, ażatem w 18 dni po głosowaniu. Tego samego lub następnego dnia został parlament rozwiązany i równocześnie nowy na dzień 19. sierpnia czyli w 56 dni po rozwiązaniu zwołany. Nakoniec rozwiązanie parlamentu lorda Palmerstona 1857. Głosowanie, w którem szanowny lord uległ, odbyło się dnia 3go marca, z 510 członków głosowało 263 przeciw, a 247 za rządem, większość 16 głosów. Izba odroczyła się 21go marca, a zatem w 18 dni po głosowania, i zaraz została rozwiązaną, nowy parlament zwołano na dzień 30. kwietnia, zatem w 40 dni po rozwiązaniu. Głosowanie, które rząd pokonało, odbyło się tą razą, jak wiadomo, 31go marca, a z 621 członków głosowało 330 przeciw, a 291 za rządem, większość zatem 39 głosów.

— Dnia 8go b. m. donosi korespondent gazety wiedeńskiej z Londynu „wyczytaliśmy z dzienników wieczornych znowu świeżą wiadomość, która wkrótce rozeszła się po całem mieście. Była to wieść, jakoby Austrya wydała wojnę Sardynii. Nie dowierzano jej zupełnie, gdyż wydawała się wszystkim być jeszcze zawczesną.“ *Observer*, niedzielne wydanie dziennika *Times*, umieścił artykuł, w którym usiłował udowodnić, że gdyby już teraz miało przyjść do wojny, a co łatwo być może — tedy ministeryum nie powinno rozwiązywać parlamentu, lecz należy mu podać się do dymisyi, gdyż w tak trudnych czasach nie mogłoby stać u steru rządowego bez pomocy parlamentu. Jeśliby zdanie to miało być wyrazem stronnictwa lorda Palmerstona, który jak wiadomo wpływa przeważnie na politykę dziennika *Observer*, tedy i w takim nawet razie nic jeszcze nie stanowi, a że wszystkie te niepokojące pogłoski potąd się nie sprawdziły, przeto po odroczeniu parlamentu nastąpi wkrótce zapewne i jego rozwiązanie.

Francya.

(Stan rzeczy. — Ruchy wojskowe. — Widoki za pokojem. — Stan opinii publicznej.— Rada ministeryalna. — Zaciągi wojskowe. — Rezerwa floty. — Nota w „Monitorze.“)

Paryż, 12. kwietnia. Stan rzeczy zmienił się znacznie pomimo, że dotąd jeszcze niewiadomo zkąd i jak. Niektórzy utrzymują, że Anglia pierwsza zaproponowała powszechne rozbrojenie przed rozpoczęciem kongresu. Inni upatrują w równoczesnym przyjeździe pp. Massimo d'Azeglia, sir John Hudsona, i lorda Cowley pewny związek z tą kwestyą.

— Dwie dywizye paryskiego garnizonu otrzymały dnia 9go kwietnia rozkaz, być w pogotowiu do pochodu. Dziennikowi *Nord* telegrafują z Marsylii pod dniem 12. kwietnia: „Wojska z Algieryi nadciągają bezustannie.“

— Propozycya Austryi względem powszechnego rozbrojenia pomnożyła nadzieje pokoju i wpłynęła na publiczną opinię niespodzianie bardzo pomyślnie. Dziennik *Independance* przyznaje, że podając w swym numerze z dnia 11. b. m. wiadomości o ostatnich usiłowaniach dyplomacyi ku uniknięciu wojny, nie sądziła, że te usiłowania uwieńczone zostaną skutkiem pomyślnym. Gdyz teraz jest przynajmniej podobieństwo utrzymania pokoju, co było bardzo wątpliwem, dopokąd austryacki gabinet jako jedyny warunek swego

udziału w kongresie, żądał jednostronnego rozbrojenia Sardynii. Pospiech z resztą z jakim nastąpiła zmiana w stanie rzeczy, dowodzi jasno, jak wielkie było niebezpieczeństwo. Propozycya Austryi ma wyraźnie zamiary pokojowe. Powszechne rozbrojenie zabezpieczyłoby obrady od niespodziewanych wypadków. Pełnomocnicy nie tak łatwo nakłoniliby się do zerwania układów. Powszechne rozbrojenie nie ma nic ubliżającego dla Sardynii, która bez naruszenia swej godności przystąpić może do tego projektu, osobliwie gdy Francya zgodzi się na to zupełnie.

— *Revue des deux mondes* przedstawia stan opinii publicznej we Francyi, z którego się okazuje, że „Kwestya włoska" nie jest dostateczną przyczyną teraźniejszego przesilenia; nic nie przemawia za tem, ażeby już teraz została rozwiązaną, nic nie zmusza Francyę do tego rozwiązania, a zresztą Francuzi już sobie sprzykrzyli politykę, która mimowolnie wikła ich stosunki. Zwątlenie umysłowe i niespokojna łatwowierność opinii publicznej nie jest przyczyną, lecz skutkiem przytłumionej dyskusyi politycznej, przez co wszystkie znakomite głosy, których Francya niegdyś słuchała, zostały skazane na milczenie.

— Dnia 11go b. m. było posiedzenie ministeryalnej rady pod prezydencyą Cesarza, potem posiedzenie oddziału rady państwa także pod prezydencyą Cesarza, który zawezwał członków, ażeby względem kwestyi zbożowej wyrzekli otwarcie swoje zdanie. Drugie posiedzenie pod prezydencyą Cesarza ma rozstrzygnąć kwestyę.

— Cesarz i Cesarzowa wyjechali dnia 11. b. m. o 4 godzinie po południu do Ville neuve l'Etang.

— Według dziennika *Nouvelliste de Marseille* przybyły parowe fregaty „Panama" i „Magellan" dnia 9go kwietnia z Algieru do Marsylii, fregata „Panama" przywiozła 450 ludzi 65go pułku z 70 wielbłądami, a „Magellan" 700 ludzi tego samego pułku. — W dzielnicy Mangenti rozłożono obóz dla jazdy. Dziennik *Courier de Marseille* pisze, że pomienione fregaty i parowa fregata „Mogador" czynią przygotowania, ażeby ponownie odpłynąć do Algieru po wojska.

— *Journal du Havre* z dnia 9. kwietnia oznajmia: Dzisiaj nadszedł rozkaz, ażeby jedną dziesiątą część okrętowych żołnierzy, wieku 20 do 40 lat, którzy nie liczą jeszcze cztery lat służby, a więcej jak od roku są za urlopem, powołać do czynnej służby.

— Rada administracyi zajmie się temi dniami kwestyą względem otworzenia rezerwowej floty. Ten projekt przedłożono jeszcze w 1858 roku do rozpoznania.

— Znany już z depeszy telegraficznej artykuł Monitora jest dosłownie następującej treści:

„Rząd francuski pojmuje i szanuje uczucia narodowości tak dobrze, jak którykolwiek inny rząd. Gdyby w swoich zamiarach lub w swojem postępowaniu dał był Niemczy powód do obawy o swoją narodowość, nie lekceważyłby wcale tego oburzenia i obawy patryotyzmu niemieckiego, lecz owszem uznałby ją wcale szlachetną i sprawiedliwą.

Nie możemy jednakże przypuszczać przesadnej i niesprawiedliwej parcyalności ze strony tych, którym niedaliśmy żadnego powodu do podejrzenia.

Kiedy na kilku punktach rzeszy niemieckiej zaszły manifestacye, dowiedzieliśmy się z nich bez oburzenia, w nadziei, że zdrowa i światła część Niemczy musi poznać wkrótce, że gwałtowność ta nie ma rzeczywiście żadnej podstawy. Nadzieja ta nie zawiodła nas. Agitacya wywołana w dziennikach i izbach kilku państw niemieckich nietylko nieszerzy się dalej, lecz przeciwnie zaczyna się uśmierzać, o czem z przyjemnością się przekonywamy.

By podać w podejrzenie rząd francuski, odnoszono aż do niego pośrednią odpowiedzialność, przypisując mu udział w zdaniach, nieprzyjaźnych niezawisłości związku niemieckiego, a które ogłoszone zostały z wolnej ręki pod opieką prawodawstwa, nieupoważnionego do żadnej kontroli prewencyjnej. Te zdania, za które tylko ich autorowie są odpowiedzialni, wydały się w Niemczech rodzajem groźby, a rozszerzane z złośliwem uprzedzeniem zaszczepiły obawę i obudziły może pożałowania godne wątpliwości co do zamiarów gabinetu francuzkiego.

Kto szuka tylko sprawiedliwości, nie lęka się światła. Rząd francuski niema nic tajnego, i pewny jest, że nie potrzebuje nic zbijać. Polityka jego w sprawie włoskiej nie może wcale usprawiedliwiać nieufności ducha niemieckiego, lecz owszem powinna być dla niego rękojmią największego bezpieczeństwa. Francya nie mogłaby naruszać w Niemczech to, czego chce bronić we Włoszech.

Jej polityka, która zbija wszelką żądzę zdobyczy, nie pragnie niczego innego, jak tylko zaspokojenia i gwarancyi, jakich wymaga prawo narodów, szczęście ludów i dobro całej Europy. Tak w Niemczech jak i we Włoszech chciałaby, ażeby narodowości uznane traktatami mogły się utrzymywać i wzmacniać same, ponieważ uważa je za główne podstawy porządku europejskiego.

Jestto więc nietylko błąd ale i niedorzeczność, przedstawiać Francyę za nieprzyjaciółkę narodowości niemieckiej. Rząd Cesarza używał zawsze od dziesięciu lat tylko na to całego wpływu swego, by załatwiać istniejące trudności w sposób słuszny i sprawiedliwy. W Hiszpanii wspierał zawsze konstytucyjny tron Królowy, czuwając bezstronnie nad zabiegami wychodźców, których kilkakrotna rewolucya wyparła za granice nasze. W Szwajcaryi przyczyniła się urzędowa interwencya jego do załatwienia sprawy neuenburskiej, która mogła sprowadzić niebezpieczne zawikłanie z Prusami. Nawet i we Włoszech uprzedzała tylko troskliwość jego teraźniejsze trudności, a od czasu przywrócenia Papieża do jego władzy rozszerzał wszędzie tylko zasady umiarkowania.

W Neapolu próbował w porozumieniu ze swoim sprzymierzeńcem, Anglią, skłonić rząd Obojga Sycylii do reform, które tylko utrwalić mogły rząd tamtejszy.

W delikatnej sprawie, jaka wytoczyła się między Danią i związkiem niemieckim, pojmował dobrze pomimo swej sympatyi dla Danii, słuszną drażliwość patryotyzmu niemieckiego pod względem prowincyi, połączonych tylu węzłami z rzeszą niemiecką, i podawał tylko pojednawcze rady w Kopenhadze. W księztwach Naddunajskich starał się przywieść do skutku prawne życzenia tych prowincyi, by także i w tej części Europy zabezpieczyć porządek oparty na zaspokojeniu potrzeb narodowych.

Polityka Francyi nie używa podwójnej wagi i miary, gdyż odważa z równą słusznością sprawy wszystkich ludów. Co chce, ażeby było szanowne we Włoszech, potrafi szanować sama także i w Niemczech. Nie nam zagrażałby przykład narodowej Niemczy, jeżeliby federacyjna organizacye swoją pogodziła z jednomyślną dążnością, której podstawy są już podane w wielkiej unii handlowej związku celnego. (*Monitor* pisze: Zollverein). Wszystko, cokolwiek w sąsiednich krajach rozwija stosunki utworzone handlem, przemysłem i postępem, sprzyja cywilizacyi, a to co popiera cywilizacyę, podnosi także Francyę."

Szwajcarya.

(Oświadczenie neutralności.)

Berna, 8. kwietnia. Pomimo, że Szwajcarya rzadko tylko wchodzi z Szwecyą w dyplomatyczne stosunki, uznała związkowa rada za potrzebne zawiadomić rząd Szwecyi i Norwegii o swem oświadczeniu neutralności. Dziś przedłożono związkowej radzie odpowiedź tego rządu, pochwala lojalne stanowisko, jakie federacya zajmuje, a oraz wyraża nadzieję, że pokój zapewne zostanie utrzymany, jestto nadzieja, w którą nikt już prawie nie wierzy.

Włochy.

(Finanse państwa papieskiego. — Wiadomości bieżące.)

Minister finansów przedłożył Ojcu świętemu dnia 6go b. m. budżet dochodów i wydatków państwa na rok 1859. Dochody wynoszą: 14.752.376 skudów, zatem o 90.279 skudów więcej jak w roku upłynionym. Wydatki zaś wynoszą: 14,646.576 sk., zatem o 18.888 sk. więcej jak podano w 1858 roku. Okazuje się zatem przewyżka 183.505 skudów. Odnośnie do rzeczonej przewyżki mówi dziennik *G. di Roma* w końcu swego artykułu o budżecie:

„Ten rezultat świadczy o wzrastającem polepszeniu papieskich finansów poruczonych administracyi ministra finansów i rady państwa."

— Dziennik *Opinione* umieszcza w swych kolumnach znany memoryał hrabiego Cavoura z dnia 1go marca z oznajmieniem, że rzeczony memoryał przesłany został nietylko Anglii ale także i Prusom, na wezwanie tych rządów: „ażeby hrabia Cavour objawił swoje zdanie co do położenia Lombardo-weneckiego królestwa i innych państw włoskich."

Niemce.

(Pobyt Arcyksięcia Albrechta w Berlinie.)

Dziennik *Preuss. Ztg.* donosi z Berlina z dnia 13. b. m. Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Albrecht był wczoraj przed południem z wizytą u Jego królewiczowskiej Mości Księcia-rejenta u księżny Prus i u innych członków królewskiej familii. Dziś przed południem odbywał Książę-rejent na polu zwanem „Tempelhof" przegląd wojska, na którym znajdował się także dostojny gość z królewskimi książętami.

Rosya.

(Doniesienia z Kaukazu.)

Z obozu pod Wedenem warowni obsaczonej Szamila, donoszą, że Szamil ustąpił z całą konnicą. Poruczywszy obronę placu swemu synowi Kasi-Mohamet, ruszył do Jczkeryi, ażeby niepodbite jeszcze szczepy Czeczni skłonić do przesiedlenia się w góry. Jenerał-leitnant Jewdokimów kazał natychmiast kolumnie złożonej z 2 batalionów, 4 szwadronów dragonów, 1100 kozaków i 8 dział pod dowództwem hrabi Nostitz zająć pobliskie włości, i w ten sposób uskutecznił przesiedlenie mieszkańców na równiny. Włościanie usłuchali z gotowością rozkazu, a Rosyanie spodziewają się, że wielka Czecznia podda się wkrótce podobnie jak mała i całkiem się wyludni. Tymczasem pod Wedenem bombardowano się nawzajem, inną rosyjską kolumnę wyprawiono, ażeby przeciać komunikacyę między warownią i szczepem Czarbiłojów.

Księstwa Naddunajskie.

(Przesilenie handlowe.)

Przesilenie handlowe na Wołoszczyźnie, spowodowane stagnacyą przedaży zboża, i wzmocnione niepewnością politycznych stosunków osiągnęło już stopień bardzo groźny; minister finansów wszelkich dokłada starań wydźwignąć handel z tego stanu, wątpi jednak, ażeby mógł znaleźć stosowne środki po temu. Według jego propozycyi należałoby utworzyć fundusz 200.000 dukatów na zaliczki dla kupców. Na utworzenie tego funduszu mają być obrócone wszystkie w kasach państwa znajdujące się depozyta w ogólnej kwocie 70.000 dukatów, a zbywające jeszcze 130.000 dukatów zebrać za pomocą pożyczki. Izba jednak, nie zgadzając się na zaprojektowane obrócenie depozytów na rzeczony fundusz, odmówiła

swego przyzwolenia. Uchwalono zatem zebrać cały fundusz za pomocą pożyczki, a najwyższą kwotę zaliczki, która może być przyzwolona firmie, ograniczyć na 10.000 dukatów. Procentowa stopa za zaliczki wynosić ma $^{20}/_{100}$; w Bukareszcie nie upatrują w tym nic nadzwyczajnego, gdyż tamtejsi kupcy płacą prywatnym za pożyczkę po 25 a nawet po $30^{0}/_{100}$.

Turcya.

(Doniesienia na Marsylię.)

Z Marsylii 9. kwietnia. Telegraficzne wiadomości z Konstantynopola sięgają po dzień 30. marca. Wielki wezyr przychodzi do zdrowia i pozostanie w urzędzie. Ponieważ na uformowanie drugiej armii pod Szumlą za mało jest wojska, zatem Porta powołała rezerwy w sile 150.000 ludzi. W niektórych miejscach odgraza się ludność na urzędników, którym poruczono rekrutacyę. Deputacye z Bosnii i Hercegowiny, zawiedzione w oczekiwaniu, chcą wracać do kraju; Fuad Basza jednak stara się zatrzymać ich jeszcze w Konstantynopolu. Garnizony na prowincyach nie otrzymały żołdu od czterech miesięcy. W Tesalii panuje wzburzenie. Francuska i angielska ambasada wniosły do Porty zażalenia na powolność sądowego śledztwa w sprawie uczestników rzezi wyprawionej w Dżeddzie.

Azya.

(Doniesienia z Indyi, z Chin i Kochinchiny.)

Parostatek Lloyda „Jupiter“ zawinął dnia 9go l. m. do Tryestu i przywiózł wiadomości z Kalkuty, sięgające po dzień 8. marca, z Bombaju po dzień 12. marca i Hongkongu po dzień 26. lutego: Nena Sahib, Beguma i ich sprzymierzeńce znajdują się zawsze jeszcze w ukryciu w wielkich borach u stóp gór Himalaja a Beguma, jak słychać, stara się za pośrednictwem Jung Bahadura uzyskać schronienie albo ułaskawienie. Według ostatnich wiadomości znajduje się Nena Sahib w sile 3000 ludzi u stóp pagórków; nie ma już żadnej władzy i błąka się z miejsca na miejsce. Do 8 oddziałów wojska wyruszyło w pogoń za Tantia Topee i Ferozeh Szahem; Tantia Topee oderwał się od Rao Sahiba, i stara się umknąć do Bundelkundu albo Jahlonu. Jeden z bombajskich dzienników utrzymuje, że byłoby najlepiej, ażeby wszyscy naczelnicy powstańców udali się do Nepalu. Angielskie wojska mogłyby wówczas wrócić na swoje stacye, a publiczny pokój w całym kraju możnaby uważać za przywrócony. Powstanie Bilów w Guzeracie zakłóciło pokój, a major Walace wyruszył z oddziałem wojska na ich poskromienie. W takim składzie rzeczy stał się niepotrzebnym także i legion niemiecki, składający się z 32 oficerów i 1400 ludzi; został też rozwiązanym. Oficerowie, których służba niepotrzebną jest w Indyach, zostaną przewiezieni bezpłatnie do Przylądka, ażeby mogli oddać się dawnemu zatrudnieniu, a żołnierzom dozwolono przyjąć służbę w europejskich pułkach znajdujących się w trzech prezydencyach.

Gubernator w Macao, Senor Guimarez przybył do Bangkongu dnia 21. stycznia, zawrzeć w imieniu Króla Portugalii nowy traktat z Siamem. Zawarcie nastąpiło dnia 10. lutego, a traktat odpowiada zupełnie temu, jaki Francya zawarła z tem państwem.

Dnia 13. lutego zawinął angielski parostatek „Książe Arthur“ z dwoma naczelnikami powstańców i 150 wichrzycielami z Bombaju do Batawii. Gdy zostali wzięci w niewolę, oświadczyli, że są poddani portugalskiego rządu w Goy, zkąd wysłano ich do portugalskiej kolonii w Tymor-Delhi.

W Kantonie panuje pokój, wycieczki jednak w okolice miasta bez konwoju wojska są niebezpieczne. Jeneralnego gubernatora obojga Kwang, Hwang-tsunghan zastąpić ma jeneralny gubernator obojga Kiang, Ho-kwei-tsung, który był zatrudniony przy rewizyi taryfy i handlowego regulaminu.

Parostatek „Scotland“, który dnia 26. lutego zawinął do Hongkongu, przywiózł wiadomość, że francuska eskadra i część korpusu wojska wyruszyły do Segonu. Tymczasem uderzyli Kochinchinowie na pozostałe wojsko, przyczem poległo 200 ludzi. W rozmaitych potyczkach wyprowadzali Anamezowie także i słonie do boju. W Makao kazali Francuzi budować baraki i strażnice w swych obozach w Turonie. Katoliccy misyonarze odkryli bogate miny złota w Tonkinie przypierającym do kochinchińskich prowincyi Yun-non i Kwangsi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 14. kwietnia. Bezpośrednie wiadomości z Egiptu wyrażają się znowu z niejaką wątpliwością o sprawie kanału sueckiego. Wszelako urzędnicy egipscy otrzymali rozkaz wspierać pana Lesseps w jego poszukiwaniach. Gubernator Suezu został usunięty.

Paryż, 14. kwietnia. Wczoraj było drugie posiedzenie konferencyi. — Podług depeszy z Liwurny było wczoraj trzęsienie ziemi w tem mieście. — *Monitor* donosi wyprawę kilku okrętów wojennych do Algieryi i na wybrzeże afrykańskie.

Paryż, 15. kwietnia. Jak słychać, postępują dalej układy względem kongresu, ale zachodzą jeszcze znaczne trudności. Przy odczytaniu wczorajszego protokołu konferencyi miały Austrya i Turcya żądać niejakich zmian w texcie, i dlatego nastąpi wkrótce trzecie posiedzenie konferencyi. — Lady Cowley odjechała do Baden-Baden; lord Cowley pozostał w Paryżu.

Londyn, 14. kwietnia. Dzisiejsza *Times* ogłasza kilka not angielskich, które żądają stanowczo rozbrojenia Sardynii. Ten sam dziennik donosi, że rozwiązanie parlamentu ma nastąpić w przyszły czwartek.

Londyn, 15. kwietnia. Rząd odłożył wczoraj przyrzeczone wyjaśnienie spraw zagranicznych na poniedziałek. — Dzisiejsza *Times* donosi z Wiednia z czwartku, że Austrya odmówiła stanowczo przystąpienia do kongresu bez poprzedniego powszechnego rozbrojenia. — Przedwczoraj przybył z Nowego Yorku paropływ „Borussia“ i przywiózł wiadomości z 1go b. m. Nikaragua miała obrazić banderę amerykańską i skonfiskować paropływ przewozowy razem z załogą. Pułkownik Belly przyjechał do Nikaraguy. W Wenezueli przytłumiono już powstanie. Z Mexyku słychać o nowej klęsce Miramona.

Turyn, 15. kwietnia. *Cattolico* wspomina znowu, że w razie potrzeby przeniesiona będzie siedziba rządu do Genuy. — Jak donosi *Opinione*, postanowił rząd zabrać na koszary wszystkie gmachy publiczne i kościoły w Alessandryi z wyjątkiem tylko właściwych kościołów parafialnych. — *Unione* donosi, że część wychodźców neapolitańskich, którzy wylądowali w Irlandyi, przybyła już do Piemontu. Pułkownik Carrano dodany został ad latus mianowanemu już jenerałem Garribaldemu. *Avisatore Alessandrino* ogłasza plan kampanii, równie fałszywy i zmyślony, jak ów rozkaz dzienny, podawany niedawno w dziennikach. — Słychać, że rząd postanowił formować eskadrę tak zwanych Gwidów.

Turyn, 14. kwietnia. *Italia* donosi za rzecz pewną, że ma być zaciągnięta nowa pożyczka na 100 milionów franków. — Podług doniesienia w *Gazetta piemontese*, potwierdziła izba deputowanych projekt względem fortyfikacyi Alessandryi 81 głosami przeciw 21, nadto przyzwolony został zaciąg odpowiedniego kontyngensu z klasy wieku 1838 na rok bieżący. — Jak donosi *Corierre mercantile* dozwolono w Florencyi drukować dziełko: „Toscana e Austria.“ *Stafetta* opowiada, że hrabia Leopoldo Siracuso kazał bić medal we Florencyi, który przedstawia symbolicznie zjednoczenie Neapolu z Piemontem. Dla tak zwanych strzelców alpejskich ma być wkrótce urządzona czwarta stacya.

Modena, 13. kwietnia. Jego królewicz. Mość książę Modeny wyzdrowiał już prawie zupełnie i przeto nie będą już ogłaszane buletyny.

Sztutgarda, 15go kwietnia. Wczorajszy *Staatsanzeiger* donosi zwołanie pierwszego zaciągu landwery, który składa się z kapitulantów dwóch lat ostatnich i z dwóch najmłodszych klas wieku.

Drezno, 14. kwietnia. *Dresd. Journal* zapewnia, że podług nowej propozycyi Francyi, którą popierają i inne mocarstwa, ma zebrać się kongres na dniu 23go b. m. w Karlsruhe, i rozpocząć czynność swoją uchwałą powszechnego rozbrojenia. (Ta propozycya Francyi zamierza odwlec rozbrojenie.)

Petersburg, 14. kwietnia. Cesarz przyjmował dziś ambasadora francuskiego księcia Montebello. — Wiadomości z Kaukazu donoszą, że skutkiem działań wojennych jenerała Wrangla przybyło dwa tysiące krajowców do obozu rosyjskiego. W Wedenie postępują roboty pomimo słotnego powietrza; Czerkiesi przechodzą bez ustanku na ziemię rosyjską.

Najnowsza poczta lewantyńska na Tryest.

Konstantynopol, 9. kwietnia. Ismail Basza pojechał objąć komendę korpusu armii nad Dunajem. — Filipesko członek deputacyi wołoskiej, mianowany został kapukijaja otomańskim. — Wielki wezyr, minister marynarki, Fuad Basza, jako też i inni wszyscy urzędnicy tureccy, otrzymali ordery rosyjskie. — Z Bagdadu nadeszły pomyślne wiadomości, nie potwierdza się jednak, żeby Omer Basza miał przybyć do Konstantynopola.

Smyrna, 9. kwietnia. Pomimo noty wezyra do gubernatora nieustaje oburzenie przeciw żydom; odnośne śledztwo sądowe nie skończyło się jeszcze.

Korfu, 9. kwietnia. Ogłoszono tu nowy regulamin urzędników.

Ateny, 9. kwietnia. Układy z domem Nerval skończyły się; dom ten obowiązuje się założyć telegraf podwodny między Syrą i Chios. Podpisano też traktat telegraficzny z Austryą względem połączenia Tryestu z Grecyą. Drut pójdzie do Clarenzy w Peloponezie, Grecya pociągnie dalszą linię do Patras, Koryntu i Aten. Telegramy z Tryestu do Alexandryi będą szły na Grecyę.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.16	+ 1.5°	84.3	półn.-zach.	sł.	jasno
2. god. po poł.	321.15	+ 8.1°	56.4	zachodni	„	pochmurno
10.god. wiecz.	320.45	+ 4.5°	75.6	„	„	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. kwietna.

Hotel rosyjski: PP. Młodecki Kaz., c. ros. oficer gward., z Brodów. — Borowski Mat., z Hurka. — Bilscy Stanisł. i Juliusz, z Rychcic. — Zagórski Miecz., z Podbuża.

Hotel europejski: Stratulat Jerzy, mołd. kapitan, z Jas. — Rubczyński Maurycy, z Bilitówki. — Gubatha Rud., c. k. przeł. pow., z Rawy.

Hotel angielski: Wasilko Bazyli, z Komorostye. — Mrozowicki Teodor, z Kurnik. — Lipiński Wacław, c. ros. kapitan, z Husiatyna.

Hotel Kuhna: Zarzycki Tyt., z Cholyluba.

Pod kolei żelazną: Turkułł Jan, z Rosyi.

Do domu zajezdnego nr. 182$^2/_4$: Loga Jan, z Wiédnia.

Dnia 17. kwietnia.

Hotel rosyjski: Rosselt Jul., c. k. podpułk., z Drohowyża. Rubczyński Alfr., z Stanina.

Hotel europejski: Dylewski Mar., z Złoczowa. — Chwalibóg Jan, z Lipowiec.

Hotel Langa: Bs. Seenus Teobald, c. k. rotm. i Steinhuber Lor., c. k. porucznik, z Gródka. — Sziranyi Wojc., c. k. kapit., z Tarnopola.

Hotel angielski: Schmidt Konst., z Żohatyna.

Dom zajnzdny nr. 176$^2/_4$: Chwil Aug., z Winogroda.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. kwietnia.

PP. Cielecki Włodz., do Byczkowiec. — Jasiński Józ., do Tarnopola. — Klimkiewicz Józ., do Brusna. — Łoga Jan, c. k. podporucz., do Czerniowiec. — Kunaszewski Hier., do Żeliborów. — Maniewski Wład., do Urecka. — Pięczykowski Stanisł., do Medwedowiec. — Rubczyński Maur., do Bilitówki. — Hr. Stadnicki Edw., do Krysowiec. — Tyszarski Felix, do Martynowa. — Voigt Krzyszt. August, c. k. profesor na uniwer., do Krakowa.

Dnia 17. kwietnia.

Bal Franc., do Tuligłów. — Legay Ant. i Tomaszewski Jan, c. k. kapitanowie, do Czerniowiec. — Łodyńscy Hier. i Stan., do Milatyna. — Pragłowski Alex., do Skomorowa. — Stratulat Jerzy, mołd. pułk., do Paryża. — Turkułł Jan, do Krakowa. — Wolańscy Wład. i Witołd, do Rzepinia.

Kurs lwowski.

Dnia 16 kwietnia		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	28	5	37
Dukat cesarski	„ „	5	35	5	43
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	15	9	33
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	73	1	77
Talar pruski	„ „	1	70	1	74
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	79	70	80	60
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	—	68	10
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	74	—	75	10

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i wekslí.

Dnia 16 kwietnia

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. —.—. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 74 50. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.—. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. — Metaliki po 5% za 100 zł. 68.75; po 4$^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł 54 30 po 3% za 100 zł. —.—; po 2$^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 1% za 100 zł. — —. Przeznaczone do loso.: z r. 1834 za 100 zł. — ; z r. 1839 za 100 zł. — — zł z roku 1854 za 100 zł. 105.—. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po 4$^1/_2$% za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł — —; po 2$^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 2$^1/_4$% za 100 zł. — —; po 2% za 100 zł. — —; po 1$^3/_4$% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granica uprocentowane: po 5% za 100 zł. — —: po 4$^1/_2$ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. — —. *B. Krajów koronnych* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier 67.50; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Sławonii 67.—; Galicyi 66 50; Bukowiny —.—; Siedmiogrodu 64 20; innych krajów koronnych 88.—; z klauzulą losowania w roku 1869 —.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —.

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 830 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 174.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. 1624; towarzystwa kolei żelaznej państwa 235.90; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty 97.50; polud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —.—; kolei Cisy po 200 złr. m. k. —.—; lomb.-weneck. kol. żelaz. —.—; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.—; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. 4 9.—; Lloyda w Tryeście po 500 złr —.—.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesiecy po 5% za 100 zł. —.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. —.—; na 10 lat po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. 77 50; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka 91.50; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.

Kurs wexlowy. Na 3. miesiace: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 98.80. Berlin za 100 talarów 173 60 Wrocław za 100 talar. —.—. Frankfurt n. M. za 100 zł południ. niemieck. waluty 98.80. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko 87 90. Lipsk za 100 talarów —.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich — —. Londyn za 10 funtów szterl. 115.50. Lugdun za 100 franków —.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Marsylia za 100 frank. —.—. Paryż za 100 fr. 46 30. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł wal. austr. 113 50.

Na 31 dni. Bukareszt za 100 piastrów wołoskich —.—. Konstantynopol za 100 piastrów tureckich —.—. Wexlowe dyskonto banku narod. 5% —. procent od zaliczek banku narodowego na papiery publiczne 5% —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5 48, dukaty ces. pełnej wagi 5 43, korony 15.90. półkorony —.—.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 15. kwietnia.

Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	65.—	65 50
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	74.80	75 —
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—.—	— —
Metaliki po 5% za 100 zł.	69.—	69 10
dtto. „ 4$^1/_2$% za 100 zł.	61.—	61.50
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	270.—	280.—
„ 1839 „ 100 „	121.—	121.50
„ 1854 „ 100 „	105.25	105.50
Renty Como po 42 lir. austr.	14.25	14 50
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł: Niższej Austryi	91.—	92.—
Węgier	66.50	67.50
Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii	65.50	66.—
Galicyi	66 —	66 50
Bukowiny	64.—	64.50
Siedmiogrodu	64.50	64 75
innych krajów koronnych	82.—	92.—
Z klauzulą losowania w r. 1867	—.—	—.—
Akcye.		
Banku narodowego sztuka	835.—	838.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr	178.40	178.50
Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	508.—	510.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1630 —	1632
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	234.60	234 80
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	97.50	98.—
Polud.-półn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	141.—	142.—
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zl. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	93.50	94.—
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł. (30%) wpłaty	64.—	65.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	410.—	412.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „ „	—.—	230.—
Listy zastawne.		
Banku narodowego w mon. kon.: 6letnie po 5% za 100 zł.	93.—	94.—
10 „ „ 5% „ 100 „	90.—	90.50
przeznaczone do losowania po 100 zł.	81.—	81.50
Banku narodowego w wal. austr.: na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.—	99.50
przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	77.50	77.75
Losy.		
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	91.75	92.25
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	98.50	99.—
Esterhazego 40 zł. m. k.	71.—	72.—
Salma 40 „ „	37.50	38.—
Palffiego 40 „ „	34.—	34.50
Clarego 40 „ „	37.—	37 50
St. Genois 40 „ „	34.—	34.50
Windischgrätza 20 „ „	21.50	22.—
Waldsteina 20 „ „	23.50	24 —
Keglevicha 10 „ „	15.75	16.25
Na 3 miesiące.		
Augsburg za 100 zł. polud.-niemieckiej waluty 5%	98.20	98.50
Frankfurt n. M., za 100 zł. południ. niemieckiej waluty	98.20	98.50
Hamburg za 100 marko banko 2$^3/_4$%	86.90	87.—
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	114 90	115 —
Paryż, za 100 franków 3%	45.95	46 —

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze	5 zł. 42 cen.	5 zł. 44 cen.
Korona	15 „ 75 „	15 „ 77 „
Napoleondor	9 „ 25 „	9 „ 26 „
Rosyjski imperyał	9 „ 40 „	9 „ 12 „

KRONIKA.

(Wyroki urzędu targowego.) Od 1 do 15. kwietnia 1859 skazane zostały wyrokiem urzędu targowego we Lwowie następujące partye częścią na kary pieniężne, a częścią na areszt i konfiskatę podejrzanych artykułów, a mianowicie: 1) Za przekupstwo 9 stron, 2) za sprzedawanie wydętej cielęciny 8; 3) za przekroczenie przepisów względem cymentowania 6; 4) za postronny handel 2; 5) za ubliżenie dozorcom targowym 3; 6) za niedozwolony handel 16; 7) za sprzedawanie niezdrowych żywności 2; 8) za oszukaństwo w przekładaniu drzewa sągowego 1; 9) za przekroczenie taryfy mięsa 4; 10) za nieustąpienie z targowicy w przepisanym czasie 1; 11) za znieważenie święta 1; a 12) za postronne przekupstwo 3.

(Pożar,) W Jabłonce niższej, w obwodzie samborskim zgorzały z 3. na 4. b. m. trzy domy włościańskie z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi. Z czego powstał pożar, nie wiadomo dotąd.

(Nieszczęsne wypadki.) Z obwodu stanisławowskiego donoszą dwa wypadki utonięcia. Dnia 1. b. m. utopił się przypadkiem w Bystrzycy włościanin z Pasieczny Pi tr K.; a na dniu 8. b. m. utonął w rzeczce Woronicy pod Otynią razem z końmi włościanin z Krzywotuł Iwan A. zagrzązłszy śród nocy w błotnistem korycie tej rzeczki.

(Statystyczna tabela cesarstwa rosyjskiego z roku 1856.) Z rozporządzenia rosyjskiego ministra spraw wewnętrznych ukończył statystyczny komitet centralny i wydał statystyczną tabelę rosyjskiego cesarstwa za r. 1856. Z tego dzieła okazuje się, że rosyjskie cesarstwo zajmuje: w Europie 94.740, w Azyi 242.228 a w Ameryce 17.500 zatem w ogóle 353.468 geograficznych mil kwadratowych. W 1856 roku liczyło cesarstwo miast: w europejskiej Rosyi 1955, w namiestnictwie kaukaskim 34, w Syberyi 48, a w Ameryce 1; razem zatem 2038 miast. Wiosek liczyła europejska Rosya 285.065, Kaukazya 8811, Syberya 11.564, razem 305.440. Ludność cesarstwa wynosiła w Europie 63,472.706, w Azyi 7,760.187, w Ameryce 1072, zatem w ogóle 71,243.613 dusz. Na jedna gubernię w europejskiej Rosyi przypada 1,175.555 mieszkańców, w namiestnictwie kaukaskiem 416.285, w Syberyi 372.535. Na jedną geograficzną ćwierć mili przypada w europejskiej Rosyi 660.43, w Kaukazie 478.69, w Syberyi 15.33 mieszkańców. Najludniejszą gubernią moskiewską, która na jedną kwadratową wiorstę liczy 55.52 mieszkańców. Wogóle jest w Rosyi 6 gubernii, w których na kwadratową wiorstę przypada przeszło po 40 ludzi, w 9 guberniach od 40 do 30, w 18 od 30 do 20, w 12 od 20 do 10, w 11 od 10 do 1, a w 9 guberniach jeszcze mniej jak po 1 mieszkańcu na jedną kwadratową wiorstę. W europejskiej Rosyi liczono na 100 mężczyzn w miastach 86.52, w obwodach zaś 105.15 kobiet; w namiestnictwie kaukaskim 86.18 w miastach, a w okręgach 91.92; w Syberyi w miastach 75.68, a w okręgach 96.04.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.